

EEN SCHRIJFMACHINE
MET KOFFER v.a. **f 179,-**

Uitstekende service.

Boek- en Kantoorboekhandel **BOSSE**

KRUISSTRAAT 4 - BOXTEL - TELEFOON 3566

Huishoudelijk

Parfumerieën

A. VAN KOL

Uw warenhuis

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

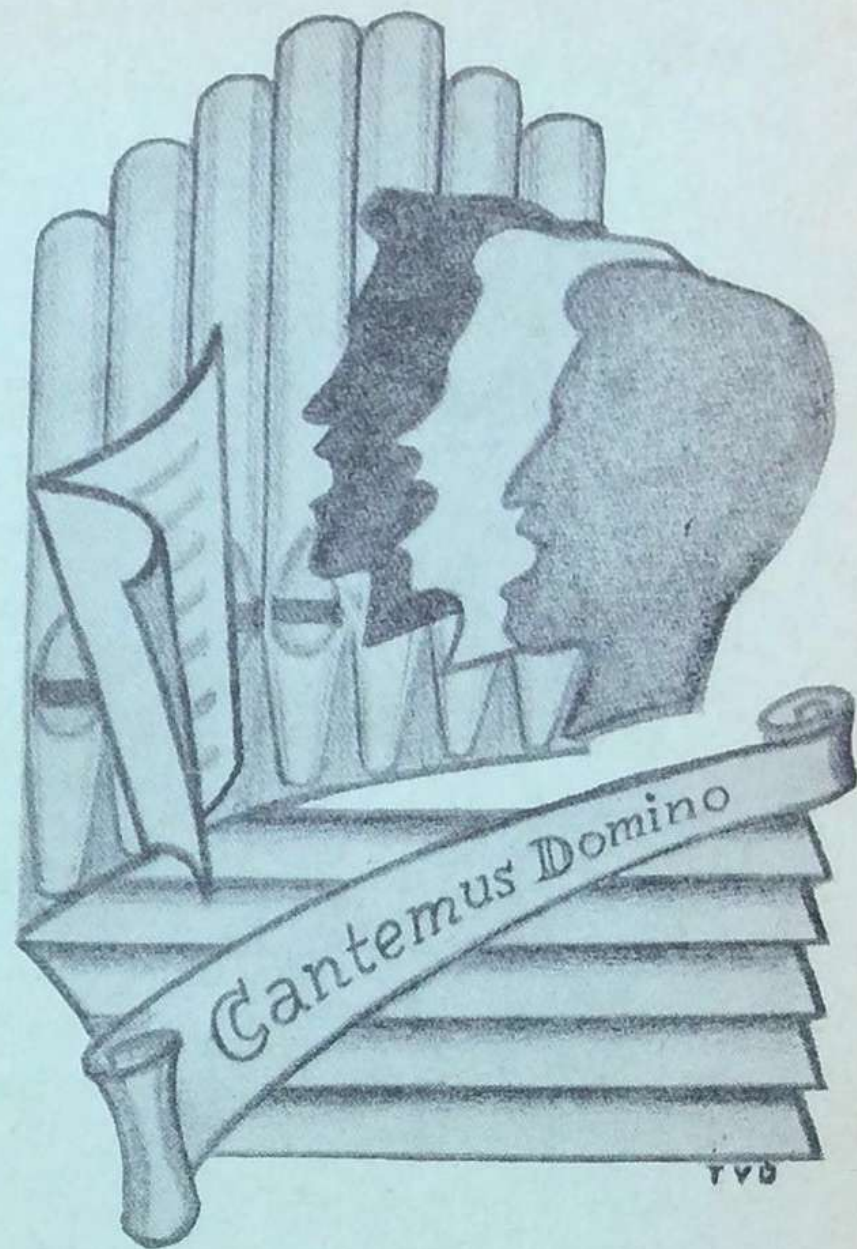
Sola

Koop Uw vlees en vleeswaren bij de

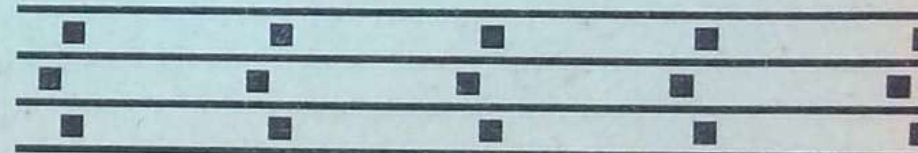
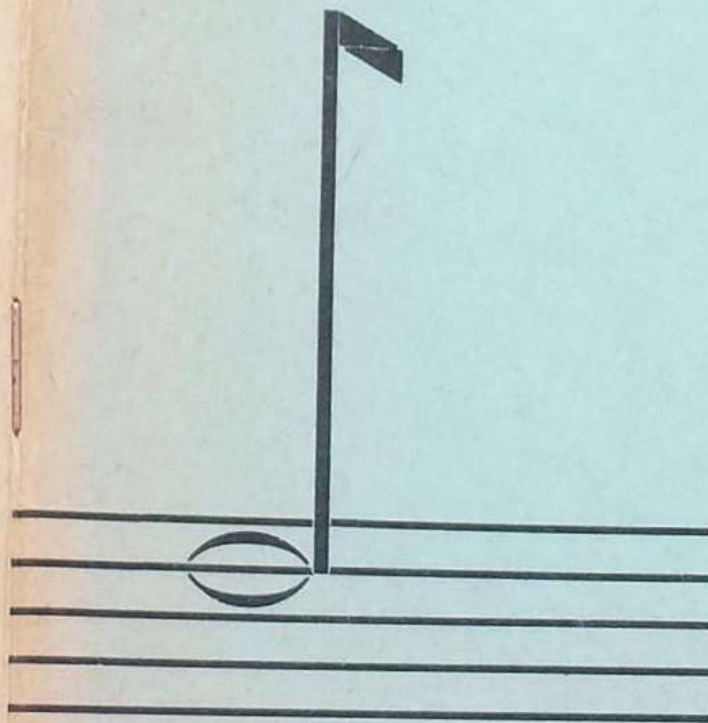
➡ *Kwaliteits-Slagers* ⬅

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

President: Zeereerw. Heer P. v. Mulukom
Directeur: Joop Felix

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

R.K. volksmuziekschool - Boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus - Ons Doelstraat 24 - Telefoon (04106) 31 45

A. ADELAARS

KALKSHEUVEL 2 — BOXTEL — TELEFOON 2374

REPARATIE VAN HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN zoals:
Scheerapparaten, Strijkijzers, Stofzuigers en Radio's.

Verkoop van Lampen en Zekeringen.
Batterijen voor transistor radio's.

Hotel van Boxtel

Stationsplein 2 - Boxtel - Tel. (04106) 2237

Eigenaar: W. A. LEEMANS

Unieke gelegenheid
voor feestavonden
en gezellige
bijeenkomsten.

APARTE VERGADERZAAL

BEDENK HET VANDAAG,
ONTHOUD HET VOOR MORGEN,
LAAT C. DE MOL'S REIZEN,
UW TRIP VERZORGEN.

Stationstraat 100-103
BOXTEL
Telefoon (04106) 2336

C. de Mol's reizen

-1-

5e jrg. no. 1

Kontaktblad van het Zangkoor der
H. Hartparochie Boxtel

Redactie: W. Sep - H.v.Liempt
T.v.Uden - P. Bloem
H. Schoenmakers
J. Ghijsens

Secretariaat: W.Sep Vendelstraat 2

Van de redactie.....

Wij zijn verheugd U alweer het eerste nummer van de 5e jaargang te kunnen aanbieden. Ja, het is al vier jaar geleden, dat we met dit blad zijn gestart en we geloven toch wel te mogen stellen, dat er in die 4 achter ons liggende jaren een groei en vooruitgang is geweest. U weet, dat we zelfs een paar maal vermeld zijn in het ons bekende Gregoriusblad. Dit is toch een verheugend feit. In het komende jaar hopen we deze voortgaande lijn nog verder door te trekken.

Zoals reeds meerdere malen zult U ook nu weer enkele artikelen aantreffen, die wat scherp gesteld zijn en misschien indruisen tegen Uw eigen gevoelens. Daarom nodigen wij U uit deze toch wel belangrijke artikelen goed te lezen en Uw mening kenbaar te maken. Daardoor zal een nog duidelijker inzicht ontstaan in de gedachten van ons koor als gemeenschap. En daartoe willen wij met ons werk als redactie een bijdrage leveren.

Redactie.

Beste Zangers,

De parochiegemeenschap komt wekelijks bijeen om de H. Eucharistie te vieren. Met 't begin van de Advent breidt deze mogelijkheid zich uit tot de zaterdagavond. Er zullen mensen zijn, die dit als een teruggang beschouwen en de kerkelijke overheid te toegeeflijk vinden tegenover hun mensen. Toch kan het een aanwinst zijn. Het gaat er nl. om, dat de gelovigen niet de mis bijwonen, maar meevieren. Het is dus niet voldoende een tijd in de kerk te zijn, maar men moet zo goed mogelijk aansluiten bij het Offer dat God te loven, te danken en te smeken en zo meeseren moet de gelovige diè tijd kiezen, waarin hij dit het beste samen met de gemeenschap kan doen. En nu is 't 'n feit, dat op zondagmorgen diverse personen door omstandigheden gehandicapt zijn om van de Eucharistieviering iets goeds te maken.

Zij kunnen wellicht op zaterdagavond meer maken van hun misviering en dus is dit voor hen de aangewezen tijd. U zult zeggen: wat heeft dit met ons koor te maken? Wel, op de 1e plaats moeten ook de koorleden positief denken over de zaterdagavondmis en kan dit woordje misschien daarbij helpen. Op de 2e plaats kunnen zij wellicht meehelpen om naast de hoogmis van zondag ook deze mis tot iets moois te maken voor de gelovigen: een gemeenschapsmis, waarin de mensen goed meezingen door de steun van enkele mannen en/of jongensstemmen. Tot nu toe was het moeilijk om op zondagmorgen die steun te geven, omdat men dan in korte tijd 2 missen moest meevieren. Dit bezwaar zal nu misschien minder groot zijn, omdat de nacht ertussen ligt. We moeten er maar eens over denken en even afwachten hoe groot de deelname is aan de zaterdagavondmis en de verschuivingen op zondagmorgen. Laten we in elk geval van goede wil zijn om ons in te zetten als het mogelijk is.

Moge de Heer in de wekelijkse Hoogmis de wil van dienstbaarheid, die Hem bezielt, in ons doen toenemen.

Uw Pastoor

DE MISSA "PAPAE MARCELLI" VAN G. da PALESTRINA.

Naar aanleiding van de studie van bovengenoemde mis, waarmee het koor begonnen is, wil ik graag het een en ander neerschrijven over dit grandioze werk. Vooraf echter over het leven en de invloed op de gehele kerkmuziek van Palestrina een inleidend woord.

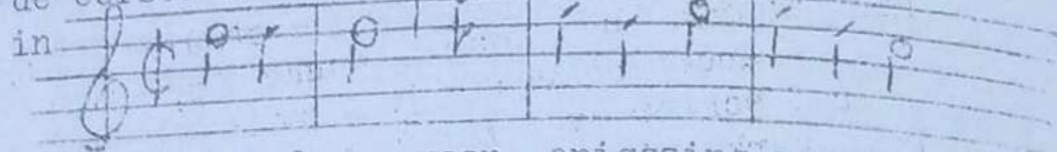
In de 16e eeuw zijn er in Italië verschillende grote componisten geweest; componisten met vele leerlingen, met duizende composities, o.a. Zailino (1520). Hij is de grondlegger van de huidige harmonieleer. Aan hem heeft de muziekwetenschap zeer veel te danken. Palestrina (1525-1594) is ongetwijfeld de grootste componist geweest; hij beheerst nu nog een groot gedeelte van de huidige muziek. Van zijn jeugd weten we betrekkelijk weinig; in 1550 werd hij kapelmeester van de St.-Piter te Rome. Een bijzonder grote invloed heeft Palestrina uitgeoefend tijdens het Concilie van Trente, dat zich ook met de kerkmuziek bezighield, en waar een streven merkbaar was om alle meerstemmige muziek te verbieden. Paus Pius V gaf deze kwestie in handen van een college, dat het uiteindelijk opnam voor de kerkmuziek van Palestrina e.a. Dit was een gelukkig besluit voor de gehele kerkmuzikale toekomst. De kerk kon dus geen bezwaren maken tegen de meerstemmige kerkmuziek. Palestrina was één van de grootste componisten uit de muziekhistorie, hij beheerst de gehele katholieke kerkmuziek tot op heden en is tot op de huidige dag een voorbeeld bij uitstek van de meerstemmige a capella-muziek (polyfonie-meerstemmigheid). Palestrina was geen veelschrijver, maar werkte toch steeds, en alles wat hij componeerde, is geniaal en nooit door de canonische schrijfwijze en alles wat de muziek in die tijd meebracht, tot verstarring gebracht.

Met Palestrina is een stijl tot hoogste bloei gekomen, die steeds verder leefde in de 17e en 18e eeuw. In de 19e eeuw wordt deze stijl weer naar voren gebracht als reactie op de verwereldlijkte kerk-

muziek van die jaren.

Nu iets over de mis "Papae Marcelli".

Kyrie I: de eerste tenor zet direct het hoofdthema

Daarna volgt de sopraan, enigszins versierd; De bas brengt het thema in een sobere gang. Door de zgn. imitatie-stijl, die rond 1550 in zwang kwam, worden alle stemmen, zoals in het eerste kyrie op gelijke voet gesteld.

Het *Christe* wordt door alle stemmen beheerst door het dalend motief (sol-fa-mi-rè-do).

Het *Gloria* is in hoofdzaak homofoon gecomponeerd; dus een begeleide melodie en vormt een dialoog tussen 2 koren nl. sopraan-alt-tenor II-bas II en sopraan-alt-tenor I- bas I.

Sanctus: een polyfoon weefsel; de inleiding bestaat uit stijgende motieven. De beweging wordt levendiger bij "*Domine Deus*" en het thema van "*Pleni sunt coeli*" is ontleend aan het "*Propter magnam*" uit de *Gloria*. Een groots "*Hosanna*" sluit dit deel af.

Benedictus: dit is een 4-stemmig, zuiver polyfoon gedeelte, een juweel van contrapuntische bewerking. Het geheel is opgebouwd uit 3 zelfstandige delen: *Benedictus - Qui venit* en *In nomine Domini*, ieder met zijn eigen thema. Hierna volgt de afsluiting met een herhaling van het *Hosanna*.

Agnus Dei: het sluitstuk van deze miscompositie bestaat uit 2 grote delen, met enkele streng opgebouwde canons. Hierin komen veel thema's uit de vorige delen terug. Het laatste *Agnus Dei* is een 7-stemmige compositie.

Het werk moet men ook in zijn geheel kunnen uitvoeren; dus niet met weglating van de *Sanctus* en het *Benedictus*, om dit door het volk te laten zingen in het gregoriaans of de volkstaal. Hierdoor zou het gehele bouwwerk in elkaar vallen, waardoor men de grote componisten uit het rijke verleden onrecht aandoet.

J. Felix

HET GREGORIAANS VI

GAAT HET GREGORIAANS MISSCHIEN UIT DE LITURGIE?

Terecht kan men zich afvragen i.v.m. de liturgievernieuwingen; "wat zal er met het gregoriaans gebeuren, nu de latijnse teksten vertaald worden in de moedertaal?"

Velen zijn van mening, dat het gregoriaans zal gaan verdwijnen. Zij menen, dat het niet meer past in de huidige liturgie, die erop gericht is, dat de gelovigen er actief aan deelnemen, door gemeenschappelijk gebed en door samenzang. Het gregoriaans schijnt zich volgens sommigen niet bijzonder voor samenzang te lenen. Het is echter uiteraard nooit met zekerheid te zeggen wat er in de toekomst zal gaan gebeuren. De tijd zal ons dit wel leren. Uit het onderstaande zal o.a. blijken, dat indien het gregoriaans uit de eredienst zal gaan verdwijnen, dit er te zijner tijd weer in zal worden opgenomen.

Inmiddels worden de vernieuwingen doorgevoerd. Iedere verstandige vernieuwing is in zich alleen maar een goed. Toch zijn er in Nederland stemmen opgegaan, die hun ongerustheid t.a.v. de plaats van het gregoriaans in de vernieuwde liturgie hebben doen kennen. Immers, de vernieuwingen in de liturgie brachten o.a. het gebruik van de moedertaal in de eredienst met zich mee. En helaas, door bepaalde omstandigheden is dit te overhaast gebeurd. Vandaar de onrust. Reden om verontrust te zijn is er niet. Wel is er alleszins reden zich ernstig en diepgaand te bezinnen op de vraag: "wat is de plaats en de functie van het gregoriaans in de vernieuwde liturgie en hoe komt haar plaats en functie het best tot haar recht?"

Momenteel heeft men het gregoriaans nog veilig weten te stellen door de zgn. "latijnse hoogmis". Naar mijn mening echter kan dit geen blijvende oplossing zijn, omdat wanneer de liturgie-vernieuwingen volledig zijn doorgevoerd, het latijn dan vrij-

wel geheel vervangen zal zijn door de moedertaal, zodat de "latijnse hoogmis" volledig geïsoleerd zal komen te staan en slechts door een enkeling nog geplaatst en begrepen zou kunnen worden. Het verschijnsel latijnse hoogmis zal op den duur zeker verdwijnen.

Wanneer het latijn als liturgie-taal vervangen zal zijn door de moedertaal, dan zal dit t.a.v. het gregoriaans consequenties meebrengen. Er zijn dan slechts 2 mogelijkheden, nl. men blijft het gregoriaans op latijnse teksten zingen, terwijl bij de liturgische handelingen de moedertaal wordt gebruikt, ofwel men gaat het gregoriaans zingen op teksten in de moedertaal. De eerste mogelijkheid ligt misschien het meest voor de hand en is in overgangstijd het meest reëel. Maar op den duur zullen latijnse gezangen bij de liturgie-viering in de moedertaal min of meer uit de toon vallen. En dan is het gevaar zeer groot, dat men er gemakkelijk toe zal komen het gregoriaans met de latijnse teksten achterwege te laten.

De 2e mogelijkheid lijkt misschien absurd, maar het komt mij voor, dat deze voor de toekomst de meest juiste en reële zal zijn. Ik voeg daar echter onmiddellijk aan toe, dat een verwezenlijking uiterst moeilijk zal zijn. Immers, het gregoriaans sluit nauw aan bij de tekst, is a.h.w. een verlengstuk ervan, en in dit geval geldt dit dus de latijnse tekst. En het is daarom ook absurd om zonder meer het gregoriaans op bv. een nederlandse tekst te plaatsen. Eveneens is het absurd het gregoriaans zonder meer aan te passen aan een nederlandse tekst.

Toch lijkt mij de ideale oplossing voor het behoud van het gregoriaans, dat men de gregoriaanse zang op teksten in de moedertaal gaat zingen. Het komt mij voor, dat het gregoriaans "dynamisch" genoeg is om zich hiervoor te lenen. Dat dit inderdaad mogelijk is bewijst ons de geschiedenis van het gregoriaans. Immers, rond het jaar 375 werden alle melodieën met een griekse tekst, die in de eredienst werden gebruikt, overgezet

op een latijnse tekst. Dat de melodieën hiervan invloed hebben ondergaan is wel zeker, maar in hoeverre dit geschiedde is ons helaas niet bekend. Ook de manier van werken in verband daarmee is voor ons verloren gegaan. De reden echter waarom men toen het latijn als liturgie-taal invoerde is in wezen volkomen gelijk aan de reden waarom men nu de moedertaal invoert.

H. Schoenmakers

EVENTJES TUSSENDOR.

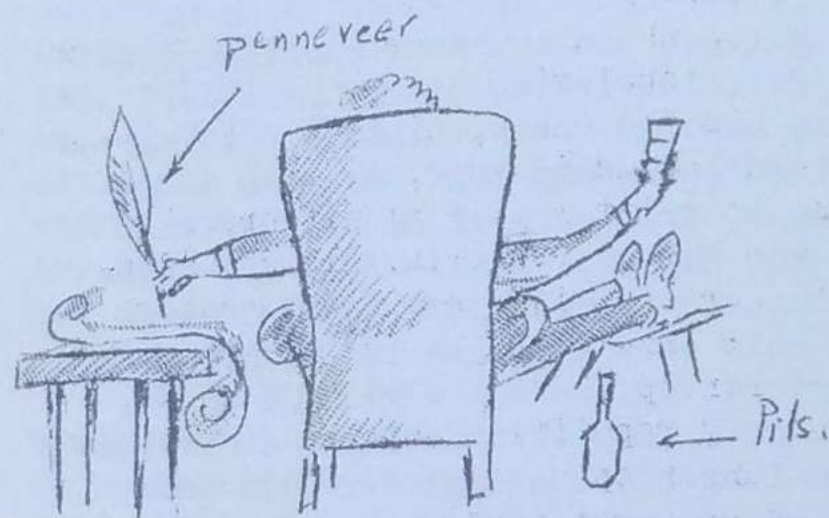
Nu U aan dit artikeltje toe bent, hebt U nog wel het woord van onze vice-voorzitter in Uw gedachten. Leest U het anders nog vlug even over, want het komende heeft daar betrekking op.

Uit pastorale bezorgdheid enerzijds en nuchter realisme anderzijds heeft ook onze parochie-herder nu besloten de zaterdagavondmis "in te voeren". En er is alles voor te zeggen. Huisvaders, sportbeoefenaars en "zaterdagavondvierders" zijn nu evenzeer in de gelegenheid een waar hoogtepunt in hun wekelijkse geloofsbeleving aan te brengen. Toch blijf ik me bezorgd maken, niet om het initiatief van de zaterdagavondmis zelf, maar om de gedachte, die onze voorzitter zelf al uitspreekt m.b.t. de taak van het koor hierin. Als die "dubbele" taak op langere termijn maar geen nadelige gevolgen heeft voor onze kooreenheid. We hebben zo iets al eens ervaren op een ander vlak. U snapt, dat ik denk aan de 2 repetities, die we indertijd hadden. Maar we kunnen op de suggestie van onze voorzitter ingaan en eerst aanzien hoe de situatie zich ontwikkelt. Want zoals hem de eenheid in de parochie ter harte gaat, zo bekommeren wij ons om onze koorgemeenschap. Het vervelende is alleen, dat hij beide tevreden moet stellen en te vriend moet houden. Hopenlijk slaagt hij erin. W.Sep

GLAASJE OP DOET SCHRIJVEN.....

Als buitenstaander valt het mij steeds meer en meer op, dat er zo weinig of bijna geen stukken afgedrukt staan van leden waarvan men denkt: zou die het nu niet kunnen of willen? Enkel de redactie is te lezen en dat wordt op den duur zo saai. Pastoor, redactie, W.Sep, W.Sep, J.Ghijsens, W.Sep, W.Sep, H. v. Liempt en dan nog een of twee stukjes uit het jongenskoor. Nu mag de heer W.Sep heel boeiend of kritisch weten te schrijven, maar het publiek wil wel eens wat anders. Weet U wat ik zo erg vind? Iedereen heeft kritiek, kent verhalen en/of moppen (bijvoorbeeld onder de preck), terwijl niemand eens op het idee komt in de pen te klimmen. En o, het kan zo gezellig zijn iets te schrijven. Je neemt er gewoon een borreltje bij en alles vloeit uit Uw pen, zoals het in Uw achterhoofd zat. Werkelijk. Momenteel word ik ook goed verzorgd en mijn pen loopt gesmeerd. Probeert U het een volgende keer ook eens.

Anneke Voermans

EEN GESPREK MET DE HOOFDREDACTEUR.

- G: Ik ben zelf nog maar sinds kort lid van de redactie. Klopt het, als ik zeg, dat je vanaf het eerste nummer de hoofdredacteur bent?
- S: Ja, dat klopt.
- G: Hoe is men tot de koorbladgedachte gekomen?
- S: Op een vergadering kwam oud-secretaris C. de Brouwer met een gestencild overzicht van het programma van komende maanden en toen heb ik in de rondvraag gevraagd of het niet leuk zou zijn rond dat programma een blad uit te geven, waarin het programma zou zijn afgedrukt met daarbij een enkel artikel. De vice-voorzitter en de overige leden vonden dat een goede gedachte en spoorden mij aan ermee te beginnen. Toen stelden zich ook een paar andere leden als redactie-lid beschikbaar t.w. Hans van Liempt, Ton van Uden en Piet Bloen, terwijl de heer C. de Brouwer als adviserend lid zou fungeren. Het eerste officiële nummer hebben we echter niet zelf samengesteld. Dat is gebeurd o.l.v. de toenmalige secretaris en verzorgd door de heer A. Broeders.
- G: Het 2e nummer, dat nu voor ons ligt, toont in het midden een mooie blanco-bladzijde. Is dit te wijten aan gebrek aan kopie of had het een andere oorzaak?
- S: De enige oorzaak was het onbekend zijn met de technische kneepjes van het stencilwerk. We hadden wel een oplossing om het te verdoezelen, maar dan zou toch iedereen zien, dat het een fout was. Daarom wilden we gewoon onze fout bekennen.
- G: Als ik het laatste nummer zie, dan valt mij vooral de technische vervolmaking op. Is dit alleen te danken aan de factoren routine en vaardigheid?
- S: Er zit na 4 jaar een zekere routine en vaardigheid in, maar hoofdzaak is de bittere noodzaak om het zelf helemaal te doen. Bij elk blad hebben we bewust de indeling bekeken, afhankelijk van de

volgorde van de artikelen, de plaats en de grootte van de tekeningen en de algehele bladindeling.

- G: Sinds ik zelf redactie-lid ben is het mij opgevallen, dat je het type-werk geheel zelf verzorgt. Is dit geen onevenredige verdeling van het werk?
- S: Zo kun je het wel beschouwen, maar dat is dan mijn eigen fout. Van de andere kant is het zo, dat ik wat tekenen betreft niet zo begaafd ben als onze illustrator. Bovendien ligt het mij niet het werk uit te delen en zelf enkel toe te zien. Verder vind ik het gewoon leuk.
- G: We hebben gepraat over de eerste en de laatste nummers; bladeren we de ertussen liggende nummers door dan valt op, dat vaak dezelfde personen de kopie inzenden.
- S: Ja, dat is een feit, dat mij bijzonder irriteert. Je weet nl. zelf hoe zo'n koorblad ontstaat en ik geloof dat onze leden dat niet weten. Ik mag wel zeggen, dat er door de redactie veel werk wordt verzet, meer dan men zich kan voorstellen. Temeer irriteert dit feit mij, omdat alle redactie-leden naast hun dagelijks werk de tijd, die ze aan dit blad besteden, toch nóg beter zouden kunnen gebruiken voor hun eigen studie of andere belangrijke zaken.
- G: Kun je een oorzaak hiervoor noemen?
- S: Het is een gevaarlijke vraag, maar ik waag het erop een antwoord te geven. Ik heb nog een artikel daarover liggen, dat om voorzichtigheidsredenen niet is geplaatst, maar nu de vraag zo gesteld wordt, wil ik nu wel duidelijk zijn. Ondanks het feit, dat de leden merkbaar zijn geïnteresseerd als het blad uitkomt, meen ik toch, dat het enthousiasme beperkt blijft tot dat moment. Ik stel me zo voor, dat er anders meer reacties zouden komen en het is hoogst onprettig op deze manier iedere keer met enthousiasme en inspanning een zo goed mogelijk blad op tafel te brengen.
- G: Ikzelf ontvang een kontaktblad van een andere vereniging, waarin de redactie niet schroomt problemen in

- de vereniging scherp en duidelijk naar voren te brengen. Deze vorm blijkt, wat de kopie-levering betreft, zeer vruchtbaar te zijn. Zie je hierin een oplossing?
- S: Dit zouden we moeten proberen. Over deze kwestie heb ik persoonlijk in het begin van ons bestaan al eens een duidelijk verschil van mening gehad met het bestuur. Hun motief was, dat er voor-zichtigheid geboden was, omdat ons koorblad ook wordt toegezonden aan niet-leden. Mij persoonlijk wringt dat wel, maar toch heb ik me toen hierbij neergelegd.
- G: Het koorblad is nu wat dat betreft zelfstandig. Is genoemde mogelijkheid nu wel aanwezig?
- S: Zeker, en als we menen dat het moet, zullen we er gebruik van maken. Het strookt niet met mijn gevoelens in ons blad enkel artikelen op te nemen, die voor de buitenstaander suggereren, dat er bij ons nooit moeilijkheden zijn.
- G: Zie je ondanks alles wat het koorblad betreft de toekomst optimistisch?
- S: Weer een moeilijke vraag. Zolang het koor blijft bestaan zullen wij ervoor zorgen, dat er een goed blad is ondanks de te geringe medewerking van de leden.
- G: Houdt dit in, dat je zelf hoofdredacteur blijft, omdat je in een opwelling wel eens eraan gedacht hebt hiervoor te bedanken?
- S: Ik heb er inderdaad meermalen aan gedacht, maar ik vind het ondanks alles te leuk om ernee te stoppen. Bovendien weet ik nu zeker, dat mijn artikelen geplaatst worden.
- G: We gaan nu het 5e jaar in. Mag ik je namens de andere leden van de redactie, de leden van het koor en alle andere lezers van harte gelukwensen met het bereikte resultaat en voor de toekomst veel succes toewensen.
- S: Dank je. We hopen op goede voet verder te kunnen gaan met liefst een nog grotere lezerskring. De

plannen zijn er al, maar de realisering moet, vooral financieel gezien, nog bekeken worden.

J. Ghijsens

PROVO-CATIE?.....

We worden dagelijks geconfronteerd met gebeurtenissen die onze aandacht vragen. Van al hetgeen zich aan ons opdringt nemen de huidige problemen een zeer grote plaats in. Problemen, die ik onder één noemer wil plaatsen: ONTEVREDENHEID.

Welnu, in onze kleine koorgemeenschap heerst ook ontevredenheid en om de koe eens goed bij de horens te pakken, ga ik recht af op datgeen, wat mij zeer persoonlijk beweegt, let wel zéér persoonlijk.

Ik kan me voorstellen, dat dat persoonlijke overeenkomt met de eerder genoemde ontevredenheid, die er stellig bij veel mensen heerst. Dat is dan hun zaak. Allereerst het zeer, zeer belabberde repetitiebezoek...

Ik erger me de laatste tijd kapot over de nogmaals gezegd, meer dan belabberde medewerking van de leden aan onze directeur, die reeds een jaar sukkel met de voor sommige mensen nog geheel onbekende mis "Papae Marcelli" van Palestrina. Ik zou willen zeggen: "Komt U eens kennismaken met de oude meester." En wist U, dat we deze mis over 2 maanden moeten opnemen?.....

Het naderende Caecilia-feest, dat inmiddels weer voorbij zal zijn als U dit leest, kan vooraf al het best gekwalificeerd worden als een "reünie"; een voor sommige mensen hernieuwde kennismaking met het koor.

Houdt U vast, er komt nog meer.....

Nu wij voor de jaarvergadering staan, is het dienstig om ook over de gang van zaken op en na de periodieke vergaderingen het een en ander te "lanceren".

Ik kan mij niet aan de stellige indruk onttrekken, dat er bij velen op zijn zachtst gezegd "een gevoel van onbehagen" heerst over de houding van een aantal mensen, die zich vooral tijdens de bedoelde vergaderingen danig laten horen. Een houding, die uitgelegd wordt als een manier om de zaak maar eens fijn op zijn kop te zetten. Om den drommel niet..... Waarom zouden zij erover spreken als er geen interesse was?

Zij zijn er wèl.

Zij hebben niet alleen op donderdagavond van 8-10 uur interesse voor het koor.

Zij schrijven wèl in ons koorblad.

Zij zingen wèl bij diverse gelegenheden, ergo: zij doen misschien tevéél, maar..... zij doen IETS.

Mijn indruk is het, dat velen het met verschillende maatregelen eigenlijk niet eens zijn, doch zich erbij "neerleggen" met in hun achterhoofd de gedachte: "we zien wel als het zover is", en dat blijkt later dan ook wel. Ik denk aan de zaterdagavondrepetities,

het méérstemmige lof, het inleveren van kopie voor het toch zo goede koorblad. Akkoord, bovengenoemde is alweer verleden tijd, maar de problemen blijven komen. Een vleugje retoriek is m.i. op zijn plaats, wanneer ik zeg: "Alleen een massaal saamhorigheidsgevoel, dat zich ondermeer zal moeten uiten in het repetitie-bezoek, kan ons in staat stellen problemen die zich ongetwijfeld in de toekomst zullen aandienen, het hoofd te bieden, niet het minst het zangtechnische peil van ons koor. De bekwame mensen hebben we ervoor.

Tot slot wil ik er nogmaals de nadruk op leggen, dat dit alles een zeer persoonlijke uiting is.

H. v. Liempt

KRITISCHE KANTTEKENINGEN BIJ EEN GESLAAGDE OUDERAVOND.

Onder het motto "Anders dan anders" werd dit jaar de ouderavond al zingend enthousiast ingezet en zo mogelijk nog enthousiaster zingend besloten en wij meenden aan het slot op de gezichten van de uitvoerenden een voldane glimlach te bespeuren. En dit terecht.

Want als U, evenals ik, getuige hebt mogen zijn van wat er tussen de eerste en de laatste klanken te zien en te beluisteren was, dan zult U met mij die voldane glimlach volkomen kunnen begrijpen.

Pastoor van Mulukom kon met recht zijn trots en dank uitspreken, zijn trots over wat geboden was, zijn dank aan al diegenen, die aan deze avond hadden meegewerkt. Als niet direct betrokkene, maar als belangstellende, heb ik deze avond bijgewoond en als buitenstaander kan en mag men dan zijn kanttekeningen plaatsen, zijn goed- of afkeuring uitspreken.

Het zou ondoenlijk zijn om alles van commentaar te voor-

zien, een algemene indruk moge volstaan.

Het geheel, dat onder de bekwame en vlotte leiding stond van de heer P. Bloem, leek mij iets te uitgebreid ondanks de grote variaties in het programma. Wellicht was het beter geweest enkele nummers te laten vervallen, zowel van de Macro's als van de Centurio's. De heer Bloem konden wij het meest waarderen in zijn optreden als postbode, die hij zeer gevoelig gestalte gaf, en in zijn scene met het jongetje achter de schermen.

Hoogtepunt van deze avond vond ik wel het optreden van de Macro's, die muzikaal en vocaal zeer goed voldeden, en die in hun schetsje "de zangklas" blijk gaven van een bewonderenswaardige vaardigheid in creatief spel.

Wat moeten zij zelf genoten hebben van hun eigen optreden. Als kanttekening bij hun vocaal optreden zou ik willen plaatsen: het komt mij voor, dat een iets grotere bezetting van de baspartij het geheel een meer sonore klank zou geven.

Ditzelfde zou ik naar voren willen brengen wat de Centurio's betreft. Behoudens een enkel onzuiver gedeelte was ook hun optreden zeer de moeite van het beluisteren waard, maar vooral bij de Russische liederen had de altpartij wat sterker naar voren mogen komen, het zou wat meer gedragen hebben geklonken. Een andere kwestie is overigens, of men dit van kinderen kan verlangen.

Leuk was ook het optreden van de Micro's en hierbij zagen we, evenals bij de Centurio's, de heer Bloem van zijn andere zijde, nl. van dirigent en ook dat ging hem best af.

Met gemengde gevoelens heb ik de prestaties van zanger-gitarist Th. Schuurmans gevolgd. Wat hij op vocaal en instrumentaal gebied naar voren bracht dwong de grootste bewondering af. En wat een temperament klonk erin door. Men hoeft niet veel fantasie te hebben om als omlijsting daarbij een hele schare

dansers en danseressen op hun specifieke Spaanse manier te zien dansen. Het deed dan ook een weinig vreemd aan om hem daar zo rustig op een stoel te zien zitten. Jammer.

Van het optreden van de Cabanen kwam "Catoetje" het best tot zijn recht. Leuk gevonden, om het zo te laten brengen. Het toneelstukje gaf weinig gelegenheid tot actie en dat maakt het spelen bijzonder moeilijk, temeer daar de tekst zelf te weinig spanning bevatte, om tot het einde toe te boeien.

"MOOIE BENEN" ZEI DE
DOMINEE

Minder gelukkig voor deze avond vond ik de keuze van het gedicht van "Boerke Naas", niet vanwege de voordracht die beslist aardig en origineel was, maar het viel voor mijn gevoel een beetje uit de toon. Het meezingertje "Ik en mijn kuuske" kwam, waarschijnlijk door de te korte tijd van voorbereiding, jammer genoeg niet helemaal tot zijn recht. Gezellig was het wel.

Rest mij nog mijn compliment te maken voor het décor. Dit heeft in vele gevallen zeker bijgedragen om het geheel op dit niveau te krijgen. En dit is juist een onderdeel, dat vaak ten onrechte wordt verwaarloosd. Alles bijeen genomen dus een zeer goed verzorgde avond, waarvan wij hopen, dat er nog vele zullen volgen.

C. Hermus

LUXEMBURG 1966.

Het hoogtepunt van het seizoen november 1965-november 1966 is ongetwijfeld de reis naar Echternach en Luxemburg geweest. Door bemiddeling van enkele Caba-notabelen werden wij in de gelegenheid gesteld om op zondag 25 september een hoogmis te verzorgen in de O.L.Vrouwe-kathedraal te Luxemburg. Zaterdagmorgen 24 sept. om 8 uur werd voor de zoveelste keer de reis naar het zuiden ondernomen. De heren in gezelschap van 4 bestuursleden van de Broederschap van Sint-Willibrord in een "luxe" touringcar en de jongens met de bekwame chauffeur P.B. te B. in een "echte autobus".

De mannenbus daverde al spoedig van het St.-Willibrordlied, waarbij de nog a-muzikale golven bruisend de storm overstemden.

Met een zekere weemoed dachten wij terug aan de tijd, dat ditzelfde lied jaar in jaar uit weerklonk in de autobussen, die vele pelgrims naar het graf van St.-Willibrord in Echternach brachten.

De heenreis had verder een rustig verloop, aangezien velen hun zo vroeg gestoorde nachtrust hadden hervat. Na een korte repetitie in de kathedraal ging het in de avondschemering naar Echternach. Een korte plechtigheid bij het graf van St.-Willibrord in de basiliek was het officiële gedeelte van het bliksembezoek aan de voor ons zo bekende bedevaartsplaats.

De rest van het programma bestond uit een "bedevaart" naar een Horeca-bedrijf, waarvan de eigenaar met zijn ingedeukte neus onmiskenbaar kennis had gemaakt met de bokssport. Ons vermoeden werd bewaarheid door de talloze sportfoto's van bokkers e.d. Tijdens dit bezoek werden talloze "kwink"slagen uitgedeeld, om het bij het boksen te houden. Aan het festijn kwam een veel te vroeg eind door een alcoholisch-technisch knock-out.

De verzorging in Petite Suisse was hierna redelijk te noemen.

Zondagmorgen om half 11 was het muzikale hoogtepunt in de Luxemburgse kathedraal. Gezongen werd de mis "Pius X" van Albert de Klerk. Getuige de positieve reacties van enkele deskundigen kan de uitvoering als een groot succes gekwalificeerd worden. Om 12 uur werden nog enkele motetten gezongen in de zgn. Franse mis, d.i. een mis in de franse taal. Ook hierover was men zeer tevreden.

Het sluitstuk vormde een oer-hollands diner in een Luxemburgs hotel-restaurant.

In het warme najaarszonnetje werden nog enkele établissements bezocht, waarna men weer begon met de reis naar het kille noorden.

Behoudens enkele organisatorische schoonheidsfoutjes mag deze reis al met al geslaagd heten.

H.v.Liempt.

PUZZELTJE voor de leden van het mannenkoor.
U HOEFT GEEN OPLOSSING IN TE STUREN.

donderdag 3-11.

19.45	2 t	3 b	3 w.a.
19.50	3 t	3 b	
19.52	4 t	3 b	
19.54	4 t	4 b	
19.56	5 t	4 b	
19.59	6 t	4 b	
20.08	6 t	5 b	
20.20	7 t	5 b	
20.38	8 t	5 b	
21.24	7 t	5 b	
21.50	0 t	0 b	

PROGRAMMA VAN HET H.HARTKOOR VAN 27.11. tot 29.1.'67.

- Zondag 27 nov. Eerste zondag van de Advent.
Hoogmis: volkszang (groep A)
- Zondag 4 dec. IIe zondag van de Advent.
Hoogmis: XVII gregoriaanse mis.
- Zondag 11 dec. IIIe zondag van de Advent.
KRO-uitzending + Wereldomroep
Hoogmis: Missa Misericorde
Cl. non Papa
- Zondag 18 dec. IVe zondag van de Advent.
Hoogmis: Missa Plebi Dei
M.Pireme
- Zondag 25 dec. Eerste Kerstdag.
Nachtmis: Missa Pontificalis
Perosi
Tijdens Communie: Hodie christus
J.P.Sweelinck
Hoogmis: Missa Brevis
Gabrieli
- 's middags Kerstviering
Programma wordt nog bekendgemaakt
- Maandag 26 dec. Tweede Kerstdag.
Hoogmis: Missa Sine Nomine
Palestrina
Tijdens Communie: Dies Sanctificatus
Palestrina
- Zondag 1 jan. '67 Nieuwjaarsdag
Hoogmis: Missa Quand'io Panso
Orl. di Lasso
Tijdens Communie: Maria die zoude
L.Toebosch

- Vrijdag 6 jan. Driekoningen.
7.15 Avondmis: volkszang (schola)
- Zondag 8 jan. Ie zondag na Driekoningen.
Hoogmis: Pius X-mis Alb. de Klerk
- Zondag 15 jan. IIe zondag na Driekoningen.
Hoogmis: Missa Papae Marcelli
(1e uitvoering) Palestrina
- Donderdag 19 jan. 7.30 uur Opname door KRO van de
mis Papae Marcelli Palestrina
- Zondag 22 jan. Septuagesima.
Hoogmis: volkszang (groep B)
- Zondag 29 jan. Sexagesima.
Hoogmis: Messe en sol mineur
Charpentier

Heilig Hart - Regina 6 - 1

Zaterdag 12 november heeft het voetbalteam van ons mannenkoor op overtuigende wijze revanche genomen op de vorig jaar geleden nederlaag (2 - 1) tegen het team van de nieuwe wijk.

Na de voetbalwedstrijd tussen de jongensteams, waarvan elders in dit blad een verslag staat, kwam de gedachte op de strijd ook weer eens op hoger niveau aan te binden. Daarom stonden vorige week zaterdag de groenen (H.Hart) en de blauwen (Regina) aangetreden op het veld van Sint-Charles.

Het was maar goed, dat de keepers voor de wedstrijd met elkaar kennis gemaakt hadden, want tijdens de wedstrijd kwam de mist in reuze vaart opzetten. De spelers trokken zich hiervan echter weinig of niets aan en zelfs de toeschouwers deden het alsof ze iets zagen. Ze hebben zeker geen spijt gehad van hun gang naar Sint-Charles. Deze return bleek, speltechnisch gezien, ver uit te steken boven de eerste wedstrijd. Omdat de gemiddelde leeftijd van onze spelers lager lag dan die van de tegenstanders zat de vaart er bij ons snel in. Na een gelijk opgaande strijd in het begin kregen de groenen spoedig duidelijk een overwicht, dat resulteerde in 2 doelpunten voor de rust. Het eerste was een geschenk van de tegenpartij, het tweede kwam van de voet van Gerrit Koelink. De stevige achterhoede van de groenen greep op een zeker moment te fors in en de scheidsrechter kon niets anders doen dan een strafschoep toekennen. Deze werd echter niet benut, zodat de verwachte ommekeer in de strijd achterwege bleef.

Na de rust hebben we flink toegeslagen. Kapelaan Clabbers liet met een prachtig afstandsschot het derde doelpunt aantekenen. Snel hierna verdween een schot van Rini van Breugel in de mist en de stand was 4 - 0. De te weke voorhoede van de tegenstanders

kon slechts met behulp van een van hun achterspelers onze uitstekende doelman passeren. Een hard schot tegen de lat kon door hem niet meer worden weggewerkt en oud-collega Gielen deed de mist trillen. De groenen lieten zich echter niet intimideren, en door doelpunten van Rini van Breugel en Gerrit Koelink werd de eindstand op 6 - 1 gebracht.

Na afloop van de strijd hebben de teams met elkaar de strijd nog even doorgepraat in "De Boshut". Diverse pogingen werden aangewend tot transfers te komen (je hoeft niet te kunnen zingen), maar vooral honkvastheid verhinderde dit. Wel is afgesproken om in het voorjaar de strijd nog eens aan te gaan, dan echter met een beker als inzet. Ook is er nog even gepraat over het organiseren van een kontaktavond tussen de koorleden van beide parochies om de vriendschappelijke band te verstevigen.

J. Ghijsens

WIST U DAT.....

- het Salomonsoordeel een wijs oordeel was
- 22 november het feest van Caecilia is
- wij het daarom op de 19e vieren
- Piet nu ook de Leergangen schijnt te volgen
- in de Maria Regina ook de sportuitslagen vanaf de preekstoel worden afgelezen
- er ook in Echternach wonderen gebeuren
- U voor verdere inlichtingen bij Noud moet zijn
- U 's zondags kunt uitslapen
- U dan wel 's zaterdags naar de kerk moet.
- het adres van "Toon" niet verandert
- de 1e tenoren er maar niet genoeg van kunnen krijgen
- er in de Petrusparochie maar liefst 4 koren zijn
- veel varkens de spoeling dun maken
- onze hoofdredacteur in ondertrouw is gegaan

"NOUD 40 JAAR KOORLID".....

Noud Spierings zal, als de geachte lezer onderstaande leest, reeds gehuldigd zijn vanwege zijn 40-jarig lidmaatschap van ons koor. Ondergetekenden hebben ten huize van de jubilaris een gesprek met hem gehad. Als wij opmerken, dat hij 40 jaar lid is, steekt Noud zijn vinger op: "Eh..... eigenlijk is het 43 jaar.... kijk, het papier rogeert en dat zegt, dat ik 40 jaar lid ben, maar.... daar moet je eigenlijk nog 3 jaar bij tellen als contribuërend aspirant." Hij gaat er recht voor zitten; de herinneringen komen: "Ja, vroeger kregen we nog een dubbeltje presentie-geld, als we de mis kwamen zingen, terwijl we eigenlijk niet de beurt hadden; ik heb eens op een 3-maandelijkse vergadering f 7,30 gebeurd." Een kort rekensommetje leverde ons vervolgens op, dat de jubilaris in die "43" jaar ongeveer 3/4 miljoen treden beklommen heeft. De koortrap telt 27 treden, als U dat nog niet wist.

"Ik heb 4 pastoors meegemaakt: de zeereerw. heren Eras, de Kort, Broekman en nu van Mulukom, en onder Lou van Oerle, die 31 jaar voor niemendal (met het bekende financiële gebaar) voor het koor heeft gestaan, heb ik 18 jaar gezongen. Na L.v.Oerle kwamen F.Moonen, J.Timmermans, J.v.d.Zanden. En dan schiet me nog te binnen, dat ik samen met Lou van Oerle 1½ jaar lang avond aan avond bezig ben geweest in de Landbouwschool, om zoveel mogelijk centen bij elkaar te krijgen voor het nieuwe orgel."

"In 1943 kwamen er "moeilijkheden". Het toenmalige "oude" koor zong te hard naar de mening van deken Broekman. Een of andere cursus zou hierin wel verandering brengen. Aangezien er al meerdere pogingen waren ondernomen om tot een cursus te komen, dit echter met negatief resultaat, was het voor velen een aanleiding om met de laatste uitvoering van de mis van Bartholomeus, het koor te verlaten. H.v.d.Laar, H.Spijkers en ik waren de enigen, die grotendeels vanwege zakelijke relaties zijn gebleven." Na deze ontboezemingen vroegen wij "Noud" naar gebeurte-

nissen, die volgens hem als hoogtepunten van het nieuwe koor o.l.v.

C. Suys en J. Felix gekwalificeerd konden worden.

"Allereerst de goede koorgeest, die aanvankelijk na de reorganisatie in 1943 nog ver zoek was, maar na de koorreis naar België voorgoed aanwezig bleek te zijn. Dan de reizen naar Echternach (door mgr. Eras en mij georganiseerd). Naar aanleiding van die be-
devaarten naar Echternach, waarbij ik 10 jr.

lang met Cees Timmermans als trouwe helper de pelgrimanten heb verzorgd, zeg ik wel eens: men spreekt allemaal over het wonder van Lourdes, maar ik heb het liever over het "wonder van Echternach". Zoals er elk jaar gezongen is, terwijl er vooraf toch altijd flink gez..... is; dat vind ik een "wonder"..... En dan de eerste radio-uitzending met de mis van Gabrieli o.l.v. C.Suys. Ja, en dan ben ik nog "den boer opge-
weest" voor liederen als Susa Nina, Quae est ista en Transeamus niet te vergeten! Wij herinneren ons deze werken nog uit onze jongenskoortijd. Over de huidige gang van zaken zegt hij: "Dit koor moeten we zo houden. Als ik hier in de hoogmis zit, - ge weet, dat ik door mijn slechte gezondheid "de zolder" niet altijd op kan - dan moet je heel veel kilometers rijden om een koor van zulk een hoog peil tegen te komen. Onze directeur Joop Felix heeft hetgeen C.Suys opgebouwd had, muzikaal afgerond."

Tot slot vragen wij de jubilaris naar zijn mening over de vernieuwingen, speciaal m.b.t. het muzikale gedeel-

te: "Op dit ogenblik hebben we geen meester meer, die 31 jaar voor niets voor een koor gaat staan, daarmee bedoel ik dan de mentaliteit, die echt veranderd is, jullie weten wat ik bedoel."

"En dan die moderne liturgische muziek in de volkstaal..... Ge kunt wel op een conservatorium gezeten hebben en het allemaal fijn weten wat muziek betreft, maar dat wil nog niet zeggen, dat ge een componist bent. Dat zal de tijd moeten uitmaken, net als bij Palestrina en die mensen, wier grandioze werken eeuwen en eeuwen doorstaan hebben, maar nu door de huidige beweging in gevaar komen. En dat is pas "mooie" muziek."

J. Ghijsens
H.v. Liempt

EERSTE CABA-JAAR SUCCESVOL.

Met Caecilia is het alweer een jaar geleden, dat de Caba in nieuwe vorm van start is gegaan. Het is daarom de moeite waard de ontplooiende activiteiten nader te bekijken. Laat mij allereerst beginnen met de groep te complimenteren met de getoonde belangstelling en clubtrouwheid. Slechts één lid heeft, na in het begin al weinig belangstelling getoond te hebben, de Caba verlaten. De overige leden (13) zijn bijna alle iedere week aanwezig, ondanks het feit, dat het geboden programma niet altijd aan de optimale eisen voldoet. Ik mag hier misschien wel bij aantekenen, dat de leiders graag zouden willen zien, dat de leden zelf meer activiteiten ontplooiën.

Zeer aantrekkelijk is de sportavond, de eerste vrijdag van de maand, in de zaal van de St.-Franciscusschool. Graag willen de leiders namens alle leden de heer J.F. de Rooij van harte danken voor het ter beschikking stellen van de toch al druk bezette gymzaal. De overige a-

vonden in het clubhuis zijn vaak stereotype. Tot op heden was daar wegens bepaalde omstandigheden weinig of niets aan te doen. In het komende jaar zal daar zeker verandering in komen. Dit wil helemaal niet zeggen, dat het er nu niet gezellig aan toe is gegaan. Ik geloof, dat de reacties van de jongens hier duidelijk spreken.

Het hoogtepunt is dit jaar ongetwijfeld geweest het kamp in Grevels bij Esch-sûr-Sure. Dankzij de geweldige medewerking van de hollandse familie Nolissen hebben de leiders en de jongens van een fantastische kampweek kunnen genieten. Hierover hebt U in het vorige kontaktblad al uitvoerig kunnen lezen.

De jongens zijn dit jaar ook nog twee maal gedropt. Uit voorzichtigheidsoverwegingen hebben de leiders tot heden (nog) afgezien van een "echte" dropping, maar de leden en de nieuwe leden kunnen ervan overtuigd zijn, dat het hardingsproces in het nieuwe jaar voltooid zal worden.

Vooral de culturele activiteiten zijn dit jaar niet duidelijk uit de verf gekomen. Toch heeft de forumavond van vorige week aangetoond, dat op dit gebied vele mogelijkheden geschapen kunnen worden.

Verheugend is, dat reeds in dit eerste jaar waarschijnlijk 3 Cabanen de stap naar het grote koor zullen maken. Ofschoon de leiders goed begrijpen, dat niet iedere Cabaan lid zal worden van het mannenkoor, is die periodieke aanvoer toch een kroon op het Caba-werk.

Ik wil eindigen met de nieuwe Cabanen hartelijk welkom te heten in de nieuwe omgeving. Zij zullen zeker even moeten wennen, maar zij kunnen ervan overtuigd zijn, dat de oude Cabanen hen goed ten doop zullen houden.

J. Ghijsens

Cantasona

DE VOETBALWEDSTRIJD.

Het was 2.10 uur toen we bij de kerk vertrokken, op weg naar Sint-Charles. We hadden bijzonder veel supporters. Uiteraard waren ze allemaal bij het koor. We reden over Esch, gevolgd door 3 auto's nl. één van meneer Martien, één van Piet en die van meneer kapelaan. Toen we er aankwamen, werden "alle" span-doeken "uitgerold". Om 3 uur zou de wedstrijd beginnen, maar het was toen iets voorbij kwart over twee. Er werd afgetrapt..... We zouden twee keer een half uur spelen. Maarten Leermakers deed zo goed mogelijk zijn best en zette zijn beste beentje voor (al was hij aan zijn hand geblesseerd). Plotseling ging er een schok door onze zangers. Maarten (de keeper) had de bal gemist en het was voor ons 0 - 1. De spelers deden nu extra hun best. Maar helaas..... het werd 0 - 2. Nu was de hoop bijna op, maar..... plotseling werd het..... 1 - 2 voor ons. Maar.... het was bijna vier uur, dus pause. Toen werd door de jonge scheidsrechter gefloten. Het was pause. De spelers en natuurlijk ook de supporters kregen een kleine tractatie. Vijf minuten daarna werd weer gefloten. De tweede helft was begonnen. (gelukkig) Plots..... om vijf minuten voor half vijf werd gefloten. De "Gildebroeders" hadden gewonnen. Plechtig werd pastoor de Beer (die ook aanwezig was) de beker overhandigd. Hij was er erg blij mee. Maar jongens, (volgens mij) moet er nog een paar keer gespeeld worden, dus..... zet hem op.

Evert Meijs

UITSLAG PUZZEL.

Slechts twee jongens komen in aanmerking voor de prijs, die voor elke puzzel beschikbaar is. We vonden het niet leuk om tussen deze twee nog te loten en hebben dus besloten om hen allebei een prijs te geven. Zij zullen de komende week hun prijs ontvangen.

Ja, maar wie zijn het nu?

Nou, we zullen jullie maar gauw uit de droom helpen: Paul Schuurmans en Peter Langenhuisen. Jongens, van harte proficiat en doe ook de volgende keer weer je best.

WIE LACHT ER MEE MET GIJSBERT VAN NUNEN?

Onder jongens.

"Wij hebben 8 koeien".

"En wij hebben wel 20 schapen".

"En wij hebben wel 50 kippen".

"En wij dan..... wij hebben ontelbare vliegen".

Nieuwerwets.

Moeder: "Pas op, Jan, dat je straks niet te ver wegvliegt met je duiven, anders maak je de diertjes noe."

Ja?

Meester: "Hab jij die duizend regels al af, Koesje?"
Koesje knikt ja.

Meester: "Laat me eens tellen".....

"Dat zijn er nog geen honderd".

Koesje: "Maar, meester,.... vanmorgen zei U, dat een duizendpot niet eens honderd poten heeft."

Het is een goede gewoonte geworden, dat er in de "Caecilia-uitgave" ofwel het eerste nummer van een nieuwe jaargang een soort jaarverslag komt. Een niet minder goede gewoonte is het, dat dit op keurige wijze verzorgd wordt door de "grote man" van Cantasona, meneer Martien. Doch omdat het blad ter perse moet en wij nog geen kopie mochten ontvangen, zult U met een kleine krabbel van ondergetekende genoeg moeten nemen. Wat de activiteiten in het afgelopen koorjaar aangaat, neem ik aan dat U voldoende op de hoogte bent. Deze activiteiten lopen immers parallel aan het "grote" koor wat betreft de zang. De enkele "aparte" festiviteiten zijn gauw vermeld en hier denk ik aan het zomerkamp met alles wat daar was te beleven en te genieten. Dan de ouderavond, waarover U elders in dit blad kunt lezen. Onze bus heeft het dit jaar weer trouw gedaan, alhoewel zijn astma weer is verergerd, omdat hij nog altijd buiten slaapt. Dit laatste werd gecamoufleerd door een nieuw costuum in de vorm van een flinke laklaag. Hij zal het nog wel rukken. Hij doet zijn best en is gewillig en ijverig. Maar als ik dan zo aan het jongenskoor denk, dan geloof ik, dat vele van haar leden deze kwaliteiten missen. Zeker, we zijn er wel en toch eigenlijk ook weer niet. Ik bedoel dit: als we naar het koor komen, dan komen we om te zingen, nee, om módi te zingen. En om dit te bereiken moeten we hard werken. Kijk, en dat ontbreekt er nu dikwijls aan. We staan dikwijls maar te staan, en vooral praten, praten en nog eens praten, te pas en te onpas. Nu kun je wel praten en breien, maar praten en zingen?.....

En als we dan het nieuwe koorjaar ingaan, dan zou ik willen zeggen: "Laat ons nu eens helemaal opnieuw beginnen, er is nu een goede gelegenheid voor." Er staat ons weer een mooie maar drukke tijd te wachten. Hard gewerkt dus, flink ons best gedaan, ieder naar vermogen. Je zult er zelf veel plezier aan beleven, maar ook anderen er veel plezier mee doen. Afgesproken? Daar gaan we dan, net als de bus: vol gas vooruit.

P. Bloem

In onze kopie-bus troffen wij onderstaand gedicht aan. Waarschijnlijk is het er door een vergissing in terecht gekomen. Wij konden echter de auteur niet achterhalen. Hij was blijkbaar nog te jong om te weten, dat er onder een gedicht meestal een naam staat. Wij vonden het echter toch te mooi om het U te onthouden.

VOOR MIJNHEER PASTOOR.

Lieve mijnheer Pastoor,

U bent de herder van "De Wijk"
 U voelt zich daarmee heel erg rijk
 U hebt veel nieuwe dingen
 Uw koor kan zo goed zingen
 En voetbal spelen ook nog al
 Ik denk, dat U wel blij zijn zal
 Mijn Paps en Mams zijn erg verheugd
 Zij zeggen, dat het altijd deugt
 Waar U in hebt gezeten
 En Pappie kan het weten
 Misschien mag ik ook bij het koor
 Ik kan al heel hard zingen, hoor
 Dan hoort mijn Mammie ook voort zo
 Mijn stemmetje door de radio
 Dan krijg ik ook zo'n boekje
 Voor in mijn eigen hoekje
 Dat zal wat fijn zijn, mijnheer Pastoor,
 Ik zet mijn beste beentje voor
 U moet trots kunnen zijn op mij
 Er zijn geen betere dan wij
 Dat weet U zelf natuurlijk wel
 Maar Mammie wil, dat ik het vertel
 Nou, dag hoor, dag, ik stop nu weer
 Maar ik schrijf U nog wel eens een keer.

INHOUD:

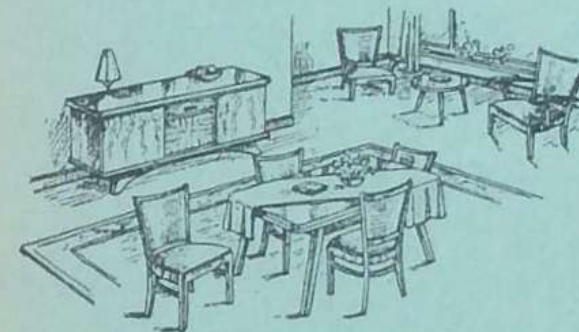
- Van de redactie.....	pag. 1
- Woord Z.E.H. Pastoor	pag. 2
- Missa "Papae Marcelli"	pag. 3
- Het Gregoriaans VI	pag. 5
- Eventjes tussendoor	pag. 7
- Glaasje op doet schrijven	pag. 8
- Een gesprek met de hoofdredacteur	pag. 9
- Provo-catie?.....	pag. 12
- Kritische kanttekeningen bij een geslaagde ouderavond	pag. 14
- Luxemburg 1966	pag. 17
- Puzzeltje	pag. 18
- Programma	pag. 19
- Heilig Hart - Regina 6 - 1	pag. 21
- Wist U dat.....	pag. 23
- Noud 40 jaar koorlid	pag. 24
- Eerste Caba-jaar succesvol	pag. 26
- De voetbalwedstrijd	pag. 28
- Uitslag puzzel	pag. 29
- Wie lacht er mee?	pag. 29
- En nu het jongenskoor	pag. 30
- Voor mijnheer Pastoor	pag. 31
- Inhoud	pag. 32

Goossens Brood HET BESTE !

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

↓
Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

F. P. v. Langen

JUWELIER - HORLOGER - OPTICIËN

HET ADRES VOOR:

- SIERADEN IN GOUD OF ZILVER
- Keltum Pleet
- UURWERKEN
- UURWERK REPARATIES
- BRILLEN (speciale afdeling)

Stationstraat 62